

غلبه فرهنگ مردمی بر فرهنگ دستوری؛ روایت همبستگی و اتحاد ملی

قهرمانان از دل جامعه برخاستند

صفحه ۵

از راه آهن تا آزادی با ناصر ابراهیمی
مربی سابق پرسپولیس؛

وحید هاشمیان می تواند مورینیوی فوتبال ایران شود

صفحه ۷

شیوه متفاوت پزشکيان
در رعایت تشریفات
دیپلماتیک جنجال آفرید

دیپلماسی به سبک خودمانی

پزشکيان می کوشد
شخصیتی خارج از
قالب‌های رسمی
ارائه دهد

صفحه ۳

تابعیت در تبعید

دولت آمریکا از احتمال اخراج شهروندان آمریکایی
متولد خارج از کشور سخن می گوید

صفحه ۴

سرگذشت پردود سیگار
ایرانی؛ از خانه‌های گیلان
تا دکه‌های تهران

یک نخ سیگار و هزار درد

صفحه ۲

بررسی مسائل و مشکلات زیر ساختی شهر تهران
در گفت‌وگو با زهرناز ابراهام

تهران و ضرورت تاب‌آوری برابر بحران‌ها

صفحه ۶

یادداشت

نگاهی به اروپا در گرداب پرونده هسته‌ای ایران

دیپلماسی یا انفعال؟

گروه سیاسی | کایا کالاس، مسئول سیاست خارجی اتحادیه اروپا، شامگاه سه‌شنبه (۱۰ تیرماه) و پس از مکالمه تلفنی با عباس عراقچی، وزیر امور خارجه کشورمان در حساب کاربری خود در شبکه ایکس نوشت: «مذاکرات برای پایان دادن به برنامه هسته‌ای ایران باید در اسرع وقت از سر گرفته شود. همکاری با آژانس بین‌المللی انرژی اتمی باید از سر گرفته شود. اتحادیه اروپا آماده است تا این امر را تسهیل کند. هر گونه تهدید به خروج از پیمان منع گسترش سلاح‌های هسته‌ای به کاهش تنش‌ها کمک نمی‌کند. این چیزی است که من امروز به وزیر امور خارجه ایران گفتم.»

ساعاتی پس از این توثیق کایا کالاس بود که وزیر خارجه با اشاره به این نوشته در حساب کاربری خود به انتقاد از سخنان این مقام ارشد اروپایی پرداخته و نوشت: اگر هماهنگ کننده کمیسیون مشترک بر جام بر این باور است که هدف از هر گونه مذاکره احتمالی «پایان دادن به برنامه هسته‌ای ایران» است، این به معنای آن است که: خانم کایا کالاس نماینده عالی اتحادیه اروپا، مفاد معاهده عدم اشاعه (NPT) را که صراحتاً حق همه کشورهای عضو برای توسعه، تحقیق و استفاده از فناوری هسته‌ای برای اهداف صلح آمیز را تأیید می‌کند، نادیده می‌گیرد. وی افزود که مفاد قطعنامه ۲۲۳۱ شورای امنیت سازمان ملل متحد و خود برجام، برای هماهنگ کننده رسمی آن دیگر هیچ اعتباری ندارد و در نتیجه، ساز و کار موسوم به «سنس‌پک» نیز بی‌اساس و فاقد وجهت است. مشارکت و نقش اتحادیه اروپا، کشورهای عضو آن و همچنین بریتانیا در هر گونه مذاکره آتی، بی‌ربط و در نتیجه بی‌معنا خواهد بود.

انفعال اروپا و استانداردهای دوگانه برابر تجاوزات

جنگ ۱۲ روزه رژیم صهیونیستی و آمریکا علیه تأسیسات هسته‌ای ایران، که در بحبوحه مذاکرات غیرمستقیم تهران-واشنگتن در مسقط رخ داد، اعتماد ایران به دیپلماسی را به شدت تضعیف کرده است. در این بین تروئیکای اروپایی (بریتانیا، فرانسه، آلمان) و اتحادیه اروپا، که مدعی هویت هنجاری مبتنی بر حقوق بین‌الملل هستند، در این بحران با انفعال و همسویی با سیاست‌های تهاجمی آمریکا و اسرائیل، اعتبار خود را به خطر انداخته‌اند. گفت‌وگوی اخیر عباس عراقچی با کایا کالاس، مسئول سیاست خارجی اتحادیه اروپا و تهدید به فعال سازی مکانیسم ماشه، نشان دهنده تناقض در رویکرد اروپا است که از یک سو خواستار دیپلماسی و از سوی دیگر تحت فشار واشنگتن. عباس عراقچی در گفت‌وگوی تلفنی با کایا کالاس، این انفعال را محکوم کرد و هشدار داد که توجیه نقض حقوق بین‌الملل، اروپا را شریک جنایات اسرائیل می‌کند. بیانیه گروه ۷ در ژوئن ۲۰۲۵، که ایران را «منبع بی‌ثباتی» خواند و از حملات اسرائیل حمایت کرد، نمونه‌ای از این استانداردهای دوگانه است. این رویکرد، اعتماد ایران به اروپا را خدشه دار کرده و جایگاه هنجاری قاره سبز را تضعیف نموده است. وابستگی استراتژیک اروپا به آمریکا، به‌ویژه در چارچوب ناتو و تأثیر لایه‌های یهودی در فرانسه و حساسیت‌های تاریخی آلمان، عملاً سبب شده که تروئیکار به مماشات با اسرائیل سوق داده است. در این میان، تنها کشورهای معدودی چون اسپانیا و ایرلند با

محکومیت حملات اسرائیل، رویکرد متفاوتی نشان دادند، اما صدای آنها در برابر تسلط تروئیکا کم‌رنگ ماند. این شکاف درونی، ناتوانی اروپا در ایفای نقش مستقل را برجسته می‌کند.

مکانیسم ماشه؛ اهرم فشار یا بن‌بست دیپلماتیک؟

با نزدیک شدن به اکتبر ۲۰۲۵ و پایان برخی محدودیت‌های هسته‌ای ایران تحت قطعنامه ۲۲۳۱، تروئیکای اروپایی به مکانیسم ماشه به‌عنوان ابزاری برای فشار بر ایران چشم دوخته‌اند. گدعون ساعر، وزیر امور خارجه رژیم صهیونیستی هفته گذشته، با انتقاد از تعلیق همکاری ایران با آژانس بین‌المللی انرژی اتمی، از اروپا خواست این مکانیسم را فعال کند. این درخواست، که پس از تصویب قانون تعلیق همکاری ایران با آژانس مطرح شد، تلاشی برای تشدید فشار بر تهران است. اما عراقچی هشدار داد که چنین اقدامی دیپلماسی را به بن‌بست می‌کشاند و ممکن است ایران را به خروج از NPT یا توقف کامل همکاری با آژانس سوق دهد. قانون ایران، که همکاری با آژانس را تا تضمین امنیت تأسیسات هسته‌ای معلق می‌کند، پاسخی به گزارش‌های جانبدارانه آژانس و حملات نظامی اخیر است. این موضع نشان دهنده عزم ایران برای دفاع از حقوق خود تحت ماده چهار NPT است، در حالی که اروپا با تهدید به ماشه، در مسیری پارادوکسیکال گام برمی‌دارد.

نقش اروپا در بحران‌های جهانی؛ از حاشیه تا ابزار

سیاست تروئیکای اروپایی در بحران‌های جهانی، از جمله پرونده هسته‌ای ایران، جنگ اوکراین و غزه، نشان دهنده افول عاملیت این قاره است. در پرونده ایران، ناکامی اروپا در اجرای تعهدات برجام، مانند اس‌پی‌وی و اینستکس، اعتماد تهران را از بین برد. در اوکراین، همسویی با تحریم‌های آمریکا علیه روسیه، اروپا را در تقابل غیرمستقیم با ایران قرار داد. در غزه، حمایت ضمنی از اسرائیل، اعتبار هنجاری اروپا را مخدوش کرد. دونالد ترامپ با نادیده گرفتن اروپا در مذاکرات مستقیم با ایران و روسیه، نقش این قاره را به حاشیه رانده است. در چنین شرایطی، ایران با تأکید بر حسن نیت و آمادگی برای دفاع، خواستار تضمین‌های حقوقی از شورای امنیت شده است. اما تهدید مکانیسم ماشه و وابستگی اروپا به آمریکا، مذاکرات را پیچیده می‌کند. اروپا برای بازیابی نقش خود باید از سیاست‌های ابزارمحور واشنگتن فاصله بگیرد و به‌عنوان میانجی بی‌طرف عمل کند، وگرنه خطر بن‌بست دیپلماتیک و تشدید تنش‌ها در انتظار است.

گزارش

هشدار هواشناسی و محیط زیست درباره روزهای پرگرد و غبار در تهران؛
گرد و غبار مهمان ناخواسته تابستان

لطفا هوای پایتخت را داشته باشید

گرد و غبار مهمان ناخواسته

پدیده گرد و غبار، مهمان تازهای در هوای تهران نیست. اما آنچه این بار ماجرا را متفاوت کرده، ترکیب همزمان منابع داخلی و خارجی در تولید این غبار است. وزش بادهایی که از غرب کشور می‌وزند، همراه با خشکسالی‌های گسترده در استان‌های مرکزی و غربی، موجب شده که حجم عظیمی از خاک و ذرات معلق وارد جو شهرهای بزرگ شود. هواشناسی هشدار داده که این وضعیت تا پایان هفته ادامه خواهد داشت. دید افقی کاهش می‌یابد، آسمان خاکستری می‌ماند و سلامت عمومی در خطر است. در چنین شرایطی، نه‌فقط سیاست‌های کلان زیست‌محیطی، که رفتارهای روزمره شهروندان هم نقش مهمی در کنترل بحران دارند.

ما و مسئولیت سخت نفس کشیدن

نفس کشیدن، ساده‌ترین و حیاتی‌ترین کاری‌ست که انسان انجام می‌دهد؛ اما در روزهایی که هوای شهر مسموم است، همین عمل ساده هم به کاری پر هزینه تبدیل می‌شود. باید باور کنیم که ما بخشی از این چرخه‌ایم؛ با هر بار روشن کردن خودرو، سوزاندن زباله، یا بی‌توجهی به توصیه‌های پزشکی، داریم سهمی در این آلودگی ایفا می‌کنیم. در پایان، شاید بد نباشد یک‌بار دیگر به تقویم نگاهی بیندازیم. هنوز بیش از دو ماه تا پاییز مانده و این تنها آغاز تابستان است. ماه‌هایی که اغلب با آلودگی همراه نبود. تابستان که این است تو خود حدیث مفصل بخوان از روزهای سرد زمستان.

حفاظت محیط زیست استان تهران، از مردم خواسته در ساعات اوج آلودگی، حتی‌الامکان از خانه بیرون نروند و از فعالیت‌های غیرضروری در فضای باز بپرهیزند. او تأکید کرده که فعالیت‌هایی مانند روشن کردن آتش، سوزاندن زباله و استفاده بی‌مورد از خودروهای شخصی می‌تواند آلودگی هوا را تشدید کند. توصیه‌ای که ساده به نظر می‌رسد، اما برای بسیاری از مردم شهری که با ترافیک، کار روزانه و مسئولیت‌های متعدد گره خورده‌اند، چندان آسان نیست. راننده تاکسی خطی انقلاب در ادامه می‌گوید: «تمی توئم خونه بموئم، باید نوئن در بیارم یا نه؟»

جلسه‌ای با طعم اضطراب

روز گذشته در استانداری تهران، جلسه ویژه‌ای با عنوان کار گروه شرایط اضطراب آلودگی هوا برگزار شد. نمایندگان دستگاه‌های گوناگون، از مدیرکل مدیریت بحران تهران گرفته تا مسئولان راهنمایی و رانندگی، هواشناسی، منابع طبیعی، علوم پزشکی شهید بهشتی و حتی مدیرعامل برق منطقه‌ای تهران، دور یک میز نشستند تا درباره راهکارهای فوری چاره‌اندیشی کنند.

طبق معمول یکی از مباحث مطرح در این جلسه، امکان تعطیلی برخی ادارات و دستگاه‌ها بود. تصمیمی که هنوز نهایی نشده، اما شاید در صورت تداوم آلودگی، به مرحله اجرا برسد. در این میان، اعلام لحظه‌به‌لحظه وضعیت هوا از سوی ایستگاه‌های پایش و اطلاع‌رسانی عمومی از جمله اقداماتی است که مسئولان قول آن را داده‌اند.

ساعت هنوز به ۸ صبح نرسیده که چشم‌ها می‌سوزند و برخی با سرفه‌هایی خشک روزشان را آغاز می‌کنند. راننده تاکسیی خیابان انقلاب پنجره را بالا کشیده و می‌گوید: «انگار توی تنور داریم نفس می‌کشیم، هوا هم یاری نمی‌کند.» این روزها، نفس کشیدن در تهران، به مهارتی خاص تبدیل شده؛ مهارتی که میان گرد و غبار و دود دیگر فقط کمی تا قسمتی ممد حیات است اما بی‌تردید مفرح ذات نیست.

بنا بر اعلام اداره کل هواشناسی از عصر دوشنبه ۱۶ تیر، موج تازهای از گرد و غبار وارد آسمان تهران شده؛ غباری که نه تنها از دشت‌های خشک داخلی، که از مرزهای غربی کشور هم با به پایتخت گذاشته و تا پایان روز پنجشنبه ۱۹ تیر، قصد رفتن ندارد. نتیجه مشخص است: کاهش دید افقی، بالا رفتن غلظت ذرات معلق و هوایی که دیگر برای هیچ کس «سالم» نیست. بر اساس داده‌های رسمی، شاخص کیفیت هوا در روزهای اخیر از عدد ۲۶۰ عبور کرده؛ رقمی که در طبقه‌بندی جهانی، به معنای «هوای بسیار ناسالم» است. یعنی حتی آدم‌های سالم هم ممکن است دچار مشکلات تنفسی شوند، چه برسد به کودکان، سالمندان، بیماران قلبی و ربوی و زنان باردار که بیش از دیگران در معرض آسیب‌اند.

شهروندان! هوای خود را داشته باشید

در چنین شرایطی، تنها چیزی که می‌تواند خطر را کمتر کند، آگاهی عمومی و رعایت توصیه‌های بهداشتی است. حسن عباس‌نژاد، مدیرکل

بررسی اهداف و پیامدهای منطقه‌ای دیدار نتانیا‌هو و ترامپ

یک ملاقات و چندروایت

حسین قاطمی
هفت صبح

خاورمیانه در یکی از حساس ترین مقاطع تاریخی خود قرار دارد. هر چند که تا لحظه تنظیم گزارش، دیدار این دو صورت نگرفته بود اما سفر بی‌بی به ایالات متحده و ملاقاتش با ترامپ که در سایه جنگ ۱۲ روزه تحمیلی علیه ایران، بحران انسانی در غزه و تلاش برای گسترش پیمان ابراهیم شکل می گیرد، می تواند پیامدهای عمیقی برای منطقه داشته باشد. چراکه سه موضوع مشخص مشتمل بر احتمال آتش‌بس در غزه، پیوستن سوریه و لبنان به پیمان ابراهیم و گمانه‌زنی‌ها درباره ایران، سه هدف کلیدی حضور نخست‌وزیر رژیم صهیونیستی در واشنگتن است.

در همین راستا جنگ ۱۲ روزه صهیونیست‌ها که به حملات هوایی گسترده علیه تأسیسات هسته‌ای ایران منجر شد، بار دیگر نشان داد که سیاست‌های تهاجمی این رژیم و حمایت بی‌قید و شرط ایالات متحده، تهدیدی جدی برای ثبات منطقه است. این حملات که با ادعای «نابودی کامل» برنامه هسته‌ای ایران همراه بود، نه تنها توانست توانمندی‌های علمی و فنی ایران را از بین ببرد، بلکه حس همبستگی ملی در ایران را تقویت کرد. اظهارات مقامات ایرانی، از جمله وزیر امور خارجه، مبنی بر خسارات قابل توجه اما قابل بازسازی، نشان دهنده انعطاف‌پذیری و اراده ایران برای حفظ استقلال خود در برابر فشارهای خارجی است.

در این میان، بحران انسانی در غزه همچنان یکی از فاجعه‌بارترین نتایج سیاست‌های اسرائیل است. گزارش‌های سازمان‌های بین‌المللی مانند آکسفام و پزشکان بدون مرز از کشته شدن بیش از ۶۰۰ غیرنظامی فلسطینی در نزدیکی مراکز توزیع کمک بنیاد بشر دوستانه غزه (GHF) حکایت دارد. این بنیاد که با حمایت اسرائیل و آمریکا فعالیت می‌کند، به دلیل نقض قوانین بشر دوستانه و خشونت علیه غیرنظامیان مورد انتقاد شدید قرار گرفته است. این وضعیت، همراه با اصرار نتانیا‌هو بر ادامه جنگ تا «نابودی حتمی»، نشان دهنده بیست دیپلماتیک و نظامی اسرائیل است.

❖ چراغ سبز با بن بست استراتژیک؟

یکی از نگران‌کننده‌ترین جنبه‌های دیدار بی‌بی و ترامپ، گمانه‌زنی‌ها درباره در خواست نتانیا‌هو از رئیس جمهوری آمریکا برای حمایت از اقدام گسترده‌تر علیه

گزارش

شیوه متفاوت پزشکیان در رعایت تشریفات دیپلماتیک جنجال آفرید

دیپلماسی به سبک خودمانی

رئیس‌جمهور ایران با فاصله گرفتن از پروتکل‌ها می‌کوشد شخصیتی خارج از قالب‌های رسمی ارائه دهد

❖ **گروه سیاسی**| مسعود پزشکیان، رئیس‌جمهور ایران، در حاشیه نشست سران سازمان همکاری اقتصادی (اگو) در خاکندکی، جمهوری آذربایجان با رفتارهایی غیرمتعارف در عرف دیپلماتیک، بحث‌های گسترده‌ای را در داخل کشور برانگیخته است. در ویدیویی منتشرشده از این نشست، پزشکیان هنگام دیدار با شهسباز شریف، نخست‌وزیر پاکستان، با اشاره دست‌از جای خود برخاسته و کنار او نشسته و برای مدتی طولانی دست یکدیگر را در دست نگه داشته‌اند.

همچنین، پس از ورود الهام علی‌اف، رئیس‌جمهور آذربایجان، پزشکیان تنها فردی بود که از جای خود برخاست و در حالی که کلمه «یالله» را به زبان آورد، دوباره در کنار شریف نشست. این رفتارها که از سوی برخی نشانه صمیمیت و تلاش برای تقویت روابط همسایگی تفسیر شده، انتقادات تندی را به دنبال داشته است.

❖ **صمیمیت یا ناآشنایی؟**

ابراهیم رضایی، سخنگوی کمیسیون امنیت ملی و سیاست خارجی مجلس، در پستی در شبکه ایکس نوشت: «به نظرم تشریفات ریاست‌جمهوری یک هفته کارش را رها کند و به رئیس بیاموزد که عرصه دیپلماسی و ملاقات‌های رسمی، عرصه چاکرم نوکرم گفتن، عرصه بغل کردن خانئین، عرصه یایالله گفتن و دولا شدن نیست.»

در مقابل، سیدمهدی طباطبایی، معاون ارتباطات دفتر رئیس‌جمهور، این رفتارها را نه نشانه ناآشنایی با پروتکل‌ها، بلکه بخشی از برنامه پزشکیان برای تعمیق دیپلماسی منطقه‌ای با استفاده از ویژگی‌های شخصیتی‌اش دانسته است. این رفتارها در شرایط حساس منطقه‌ای، به‌ویژه پس از جنگ ۱۲ روزه با اسرائیل، بحث‌های سیاسی داخلی را نیز تحت‌الشعاع قرار داده و برخی منتقدان معتقدند این رفتارها عزت ملی را خدشه‌دار کرده، در حالی که حامیان پزشکیان آن را گامی در جهت تقویت روابط با همسایگان می‌دانند. این دوگانگی، پرسش‌هایی درباره تعادل میان صمیمیت و تشریفات دیپلماتیک ایجاد کرده است.

❖ **حمایت از ایران در برابر سیاست‌های تهاجمی**

ایران، به‌عنوان یک قدرت منطقه‌ای با تاریخی غنی و هویتی متحد، بارها در برابر فشارهای خارجی مقاومت کرده است. سیاست‌های تهاجمی اسرائیل و آمریکا، از جمله حملات نظامی، تحریم‌ها و تلاش برای تجزیه ایران، نه‌تنها به تضعیف ایران منجر نشده، بلکه به تقویت حس ناسیونالیسم و همبستگی ملی در این کشور کمک کرده است. ایده‌هایی مانند تجزیه ایران که از سوی اندیشکده‌های نومحافظه کار مانند بنیاد دفاع از دموکراسی‌ها (FDD) مطرح می‌شود، فنی آن را نابود کند.

ایران با اتکا به دانش بومی و انعطاف‌پذیری خود، توانایی بازسازی تأسیسات هسته‌ای مانند فردو را دارد. اظهارات رافائل گروسی، رئیس آژانس بین‌المللی انرژی اتمی، مبنی بر آسیب‌پذیری سانتریفیوژها به دلیل لرزش ناشی از حملات، تأیید می‌کند که خسارات واردشده قابل جبران است. علاوه بر این، انتقال احتمالی اورانیوم غنی‌شده به مکان‌های امن نشان‌دهنده پیش‌بینی و آمادگی ایران برای چنین حملاتی است. از منظر ایران، این حملات نه‌تنها غیرقانونی و نقض حاکمیت ملی هستند، بلکه نتیجه مگکوس دانسته و عزم ایران برای حفظ استقلال و پیشرفت علمی را تقویت کرده‌اند. هر گونه «چراغ سبز» از سوی ترامپ به نتانیا‌هو برای اقدامات بیشتر علیه ایران، نه تنها به تشدید تنش‌ها منجر خواهد شد، بلکه می‌تواند منطقه را به سمت یک درگیری گسترده‌تر سوق دهد.

❖ **آتش‌بس در غزه: از نمایشی سیاسی تا گام‌های واقعی؟**

ترامپ اخیراً در شبکه اجتماعی تروث سوشال مدعی شد که اسرائیل با آتش‌بس ۶۰ روزه موافقت کرده و

آتش‌بس در غزه می‌تواند گامی مثبت باشد اما تنها در صورتی که با رفع محاصره انسانی و احترام به حقوق فلسطینیان همراه شود. دیدار

نتانیا‌هو و ترامپ به احتمال زیاد به جای حل بحران، به نمایشی سیاسی برای تقویت جایگاه داخلی هر دو رهبر تبدیل خواهد شد، بدون اینکه تغییری اساسی در وضعیت غزه ایجاد کند

از حماس خواست این شرایط را بپذیرد. با این حال، حماس تأکید کرده که تنها آتش‌بسی را می‌پذیرد که به پایان دائمی جنگ و خروج کامل اسرائیل از غزه منجر شود. این موضع که ریشه در خواسته‌های مشروع مردم فلسطین دارد، با اصرار نتانیا‌هو بر ادامه جنگ در تضاد است. حتی ارتش اسرائیل هدف «نابودی حساس» را غیر قابل تحقق دانسته که نشان دهنده شکاف عمیق میان ادعاهای سیاسی و واقعیت‌های میدانی است.

باید در نظر داشت که آتش‌بس در غزه می‌تواند گامی

سفر نتانیا‌هو به ایالات متحده و ملاقاتش با ترامپ که در سایه جنگ ۱۲ روزه تحمیلی علیه ایران، بحران انسانی در غزه و تلاش برای گسترش پیمان ابراهیم شکل می‌گیرد، می‌تواند پیامدهای عمیقی برای منطقه داشته باشد. چرا که سه موضوع مشخص مشتمل بر احتمال آتش‌بس در غزه، پیوستن سوریه و لبنان به پیمان ابراهیم و گمانه‌زنی‌ها درباره ایران، سه هدف کلیدی حضور نخست‌وزیر رژیم صهیونیستی در واشنگتن است.

دیدار نتانیا‌هو و ترامپ، هر چند ممکن است با نمایش‌های دیپلما تیک همراه باشد، بعید است به نتایج ملموسی برای صلح منطقه‌ای منجر شود. آتش‌بس احتمالی در غزه، بدون توجه به خواسته‌های مشروع فلسطینیان، صرفاً نمایشی سیاسی خواهد بود. تلاش برای پیوستن سوریه به پیمان ابراهیم نیز بدون پیشرفت در حل بحران فلسطین، به تقویت محور مقاومت منجر خواهد شد. مهم‌تر از همه، هر گونه اقدام علیه ایران، چه به‌صورت نظامی و چه از طریق حمایت از جدایی طلبی، نتیجه معکوس خواهد داشت و ایران را به‌عنوان یک قدرت متحد و مقاوم تقویت خواهد کرد.

طراحی شده، یکی دیگر از موضوعات مطرح در دیدار نتانیا‌هو و ترامپ است. اظهارات کارولین لیویت، سخنگوی کاخ سفید، مبنی بر مذاکرات رئیس‌جمهور ایالات متحده با احمد الشرع و لغو برخی تحریم‌های آمریکا علیه سوریه، نشان دهنده تلاش برای کشاندن دمشق به این پیمان است. با این حال، این اقدام بدون توجه به حقوق فلسطینیان و پایان محاصره غزه، صرفاً تلاشی برای تقویت جایگاه سیاسی اسرائیل و آمریکا در منطقه خواهد بود. پیوستن احتمالی سوریه به پیمان ابراهیم نه‌تنها به بی‌ثباتی در این کشور (سوریه) منجر خواهد شد، بلکه می‌تواند معادلات را پیچیده‌تر کند. البته مذاکرات غیرمستقیم میان دمشق و تل‌آویو با میانجیگری امارات نشان می‌دهد که این روند هنوز در مراحل اولیه است و با موانع جدی مواجه خواهد شد.

در مجموع باید گفت دیدار نتانیا‌هو و ترامپ، هر چند ممکن است با نمایش‌های دیپلماتیک همراه باشد، بعید است به نتایج ملموسی برای صلح منطقه‌ای منجر شود. آتش‌بس احتمالی در غزه، بدون توجه به خواسته‌های مشروع فلسطینیان، صرفاً نمایشی سیاسی خواهد بود. تلاش برای پیوستن سوریه به پیمان ابراهیم نیز بدون پیشرفت در حل بحران فلسطین، به تقویت محور مقاومت منجر خواهد شد. مهم‌تر از همه، هر گونه اقدام علیه ایران، چه به‌صورت نظامی و چه از طریق حمایت از جدایی طلبی، نتیجه معکوس خواهد داشت و ایران را به‌عنوان یک قدرت متحد و مقاوم تقویت خواهد کرد.

مثبت باشد اما تنها در صورتی که با رفع محاصره انسانی و احترام به حقوق فلسطینیان همراه شود. دیدار نتانیا‌هو و ترامپ به احتمال زیاد به جای حل بحران، به نمایشی سیاسی برای تقویت جایگاه داخلی هر دو رهبر تبدیل خواهد شد، بدون اینکه تغییری اساسی در وضعیت غزه ایجاد کند. در این بین، اسحاق هر تزوگ، رئیس رژیم صهیونیستی در دیدار با بنیامین نتانیا‌هو و قبل از سفرش به آمریکا بر نیاز فوری به پیشرفت در مذاکرات تبادل اسرا و آتش‌بس تأکید کرد. وی تأکید کرد که تلاش‌های صورت گرفته برای امضای توافق تبادل اسرا را تأیید می‌کند، «حتی اگر این امر تصمیمات دشوار، پیچیده و دردناک را بطلبد.» روزنامه «وال استریت ژورنال» گزارش داد «ایال زامیر، رئیس سستاد ارتش رژیم صهیونیستی به کابینه «بنیامین نتانیا‌هو»، نخست‌وزیر این رژیم گفته که از حرکت به سمت توافق برسر آزادی صهیونیست‌های به اسارت گرفته شده در هفتم اکتبر ۲۰۲۳ توسط حماس حمایت می‌کند. به نوشته این روزنامه آمریکایی، منبع آگاهی که نامش را فاش نساخت، گفت زامیر تصریح داشته که عملیات بیشتر رژیم در نوار غزه جان این اسرا را با تهدید مواجه خواهد کرد در حالی که فایده تضعیف بیشتر حماس مشخص نیست.

❖ **پیمان ابراهیم و سوریه؛ تلاشی برای گسترش نفوذ صهیونیسم در منطقه**

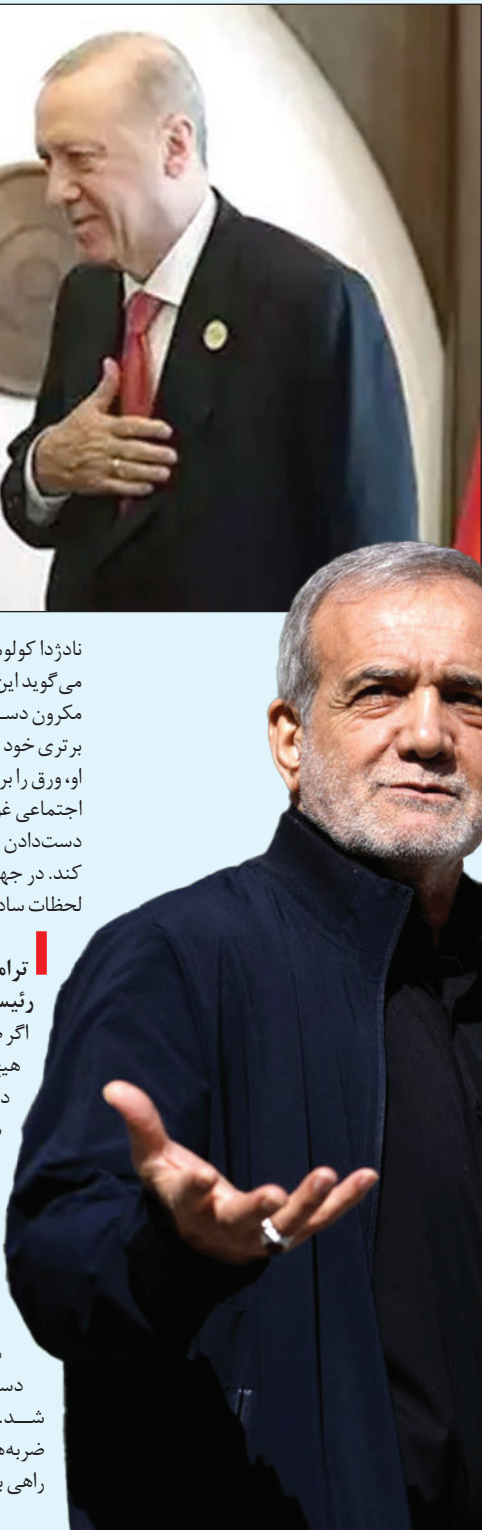
گمانه‌زنی‌ها درباره پیوستن سوریه به پیمان ابراهیم که با هدف عادی‌سازی روابط کشورهای عربی با اسرائیل

نا‌دژدا کولوماتسکایا، کارشناس آداب دیپلماتیک، می‌گوید این لحظه یک بازی غیرکلامی قدرت بود.

مکرون دستش را بالای دست اردوغان قرار داد تا برتری خود را نشان دهد، اما اردوغان با گرفتن انگشت او، ورق را برگرداند. این صحنه، که در شبکه‌های اجتماعی غوغا به پا کرد، نشان داد که حتی یک دست‌دادن می‌تواند تنش‌های میان دو کشور را فاش کند. در چانه‌ای که هر ژست زیر ذربین است، این لحظات ساده به داستان‌های بزرگی تبدیل می‌شوند.

❖ **ترامپ ضد تشریفات ترین رئیس‌جمهوری**

اگر صحبت از زیرپا گذاشتن پروتکل‌ها باشد، هیچ کس به پای دونالد ترامپ نمی‌رسد. دست‌دادن‌های او به افسانه تبدیل شده‌اند و هر دیدارش با رهبران جهان، یک نمایش قدرت است. در اجلاس ناتو در سال ۲۰۱۷، دست‌دادن پنج‌ثانیه‌ای ترامپ با مکرون چنان محکم بود که بند انگشت‌هایشان سفید شد! مکرون بعداً گفت این دست‌دادن «بی‌غرض» نبود و برای نشان دادن عزم او بود. در دیدار دیگری در روز باستیل همان سال، دست‌دادن ۲۹ ثانیه‌ای آنها تیت‌ر رسانه‌ها شد. سبک ترامپ—با حرکات ناگهانی و ضرب‌های تحقیرآمیز به بازوی طرف مقابل—راهی برای تثبیت برتری است. واشنگتن پست انسانی گره خورده است.

راهبرد عجیب مسئولان برابر پدیده تاریخی گرد و غبار

عادت می‌کنیم که عادت کنیم

شاخص آلودگی هوا با عبور از رکورد ۱۵۹ نفس‌ها را تنگ کرد؛ اینبار مسئولان حتی زحمت صدور اطلاعیه‌ای را نیز به خود ندادند

حمیدرضا خالقی

هفت صبح

شاید تهران مانند خوزستان و برخی دیگر از شهرها و استان‌های جنوبی کشور، یا استان سیستان و بلوچستان درگیر پدیده گرد و خاک نباشد اما، یک بررسی ساده در بین اخبار نشان می‌دهد در طول چند ماهی که از سال جدید می‌گذرد، با پایتخت نیز آلودگی‌های آلوده به گرد و غبار داشته‌است که این پدیده نیز می‌رود تا کم‌کم جزئی عادی از زندگی مردم این کلانشهر ۸ تا ۱۰ میلیون نفری شود؛ درست مانند ترافیک و آلودگی هوا و کمبود قطعی‌های برق و... موضوعی که به نظر می‌رسد سناریویی از سوی مسئولان در ادوار مختلف باشد. سکوت و توجه و عادی جلوه دادن شرایط، به جای حل مسئله.

دریغ از یک ماه بدون آلودگی
چند روزی است که گرد و غبار دوباره مهمان خانه‌های تهرانی‌ها شده‌است. با این تفاوت که دیگر مسئولان حتی به خود زحمت نمی‌دهند که چندان در مورد این پدیده صحبت کنند یا نسبت به آن هشدارهایی در پی دهند. این در حالی است که روز گذشته شاخص آلودگی هوا تا ظهر، رکورد ۱۵۹ را نیز زد کرد. با این حال اینبار حتی مسئولان زحمت صدور اطلاعیه‌ای را نیز به خود ندادند و تنها مطالب مرتبط با این آلودگی کم سابقه که دید افقی شهروندان را نیز تحت تاثیر قرار داده است، اخباری است که از طریق رسانه‌ها منتشر می‌شد.

سه ماه و نیمی که از سال جاری می‌گذرد، تهران هیچ ماهی را بدون آلودگی ناشی از «گردوغبار» سبزی نکرده است. اواخر فروردین ماه اداره کل هواشناسی استان تهران از وقوع گرد و خاک طی روزهای ۲۸ و ۲۹ فروردین ماه خبر داد و در همین خصوص اعلام کرد که در صورت استقرار گرد و خاک طی فردا، تداوم کاهش کیفیت هوا تا ۳۰ فروردین ماه دور از انتظار نیست.

شکل‌گیری توده‌های گرد و خاک شده است.

تا ناید در عین سکوت
از چند روز قبل دوباره این غول خفته در تهران سرباز کرده و چترش را بر سر مردم تهران گسترده است. آنهم در سکوت خبری و بدون اظهار توضیحاتی از سوی مسئولین! فاطمه کریمی، مدیرعامل شرکت کنترل کیفیت هوا در خبری که روی سایت این مجموعه قرار گرفته گفته است؛ مقایسه میانگین شاخص کیفیت هوای هشت روز اول تیرماه سال جاری نشان می‌دهد که طی مدت مشابه در سال ۱۴۰۳، کیفیت هوای شهر تهران شش روز در شرایط قابل قبول و دو روز در شرایط ناسالم برای گروه‌های حساس قرار گرفت.

براساس اطلاعات ایستگاه‌های شهر تهران آلاینده ذرات معلق کوچک‌تر از ۱۰ میکرون با شش روز آلودگی دومین آلاینده شاخص پایتخت بود البته این آلاینده طی چهار روز این بازه به طور هم‌زمان در شرایط فراتر از حد سلامت قرار گرفتند.

کریمی تصریح کرده بود که این شرایط طی سال‌های گذشته تحت تاثیر کانون‌های تولید گرد و خاک در حومه شهر تهران، شهرهای همجوار و حتی کشورهای همسایه به‌ویژه در ماه‌های گرم سال به‌ویژه در تیرماه رخ داده است.

آنچه گرد و غبار با سلامت ما می‌کند
افزایش غلظت ذرات معلق قابل تنفس در هوا به دنبال پدیده گرد و غبار می‌تواند باعث تشدید

شورای شهر سوم تهران در سال ۱۳۹۱، از مسئولین دستگاه‌های مختلف مسئول پایش کیفیت هوا خواست با سنجش میزان آلاینده‌های فلزی در هوای تهران با سرمنشاء خارجی، مستندات لازم برای الزام کشورهای منطقه به کاهش تولیدات ریزگردها را فراهم کنند.

در این پایش‌ها مشخص شد عربستان سعودی می‌گوید ما هیچ کاری به منطقه «ربع الخالی» نداریم. اما وقتی وزارت جهاد کشاورزی در بحث دریافت غرامت از عراق برای جنگ کویت تحقیقی انجام داد، لایحه غرامت تهیه و ایران را دعوی غرامت برنده شد. رئیس کمیته محیط زیست وقت شورای شهر همان زمان تاکید کرده بود که عراقی‌ها به گرد و غبار عادت کرده و سال‌ها با آن زندگی کرده‌اند، بدترین مسئله این است که ما هم با این آلودگی کنار بیاییم و به آن «عادت» کنیم!

بعد از آن نیز بارها این هشدارها و پیگیری‌های غیرمسئولانه ادامه داشت. سال ۱۳۹۴ نیز در شورای شهر چهارم رئیس این شورا، زمانیکه گرد و غبار مانند الان تهرانی‌ها را کلافه کرده بود در سخنانی به شدت سازمان محیط زیست را نواخت که چرا برایشان این آلودگی‌ها عادی شده و کاری نمی‌کنند و این پدیده تا این حد عادی شده است؟

محمد هادی حیدرزاده مدیرکل حفاظت محیط زیست وقت استان تهران در پاسخ به این نقدها به سادگی اعلام کرد که اظهارنظر رئیس شورای اسلامی شهر تهران در خصوص آلودگی هوا، غیرفنی است! این نه اولین باری است که تهرانی‌ها پاسور گرد و غبار می‌شوند و نه آخرین بار و به همان نسبت، توجیه مسئولان نیز نه اولین بار خواهد بود و نه آخرین بار! روندی که به نظر می‌رسد تهرانی‌ها باید به آن عادت کنند یا شاید بهتر است بگوییم؛ عادت کرده‌اند!!

سناریوی عادی‌سازی تاریخی
معصومه ابتکار، رئیس کمیته محیط زیست

عصر دیروز جلسه اضطراری برگزار شد و طی آن آخرین داده‌های هواشناسی، منابع تولید گردوغبار، اثرات آن بر سلامت عمومی و کیفیت هوا بررسی شد. آلاینده شاخص هوای پایتخت طی ۲۴ ساعت گذشته «ذرات معلق کوچک‌تر از ۱۰ میکرون» با میانگین ۳۱۸ بود و کیفیت هوای پایتخت در شرایط خطرناک قرار داشت. آلاینده شاخص هم‌اکنون «ذرات معلق کوچک‌تر از ۱۰ میکرون» با میانگین ۱۱۷ و کیفیت هوا در وضعیت ناسالم برای گروه‌های حساس است.

تکمه

حوادث

مرد آتش‌افروز به خاطر یک بدهی ناچیز دوستش را به کام مرگ کشاند جنایت آتشین در چادر سفری

فاطمه شیخ‌علیزاده

دبیر حوادث

مدتی قبل زنی آشفته جسم نیمه‌جان شوهرش را با سوختگی شدید به بیمارستان رساند؛ مردی بی‌خانمان که در چادرش زندگی می‌کرد و حالادعای شد قربانی یک آتش‌سوزی عمدی شده. اما پشت شعله‌هایی که جان او را گرفت، داستانی تلخ از اعتیاد، بدهی و خشم نهفته بود. صبح بیست مه‌رماه ۱۴۰۲، سکوت بخش سوختگی یکی از بیمارستان‌های تهران با صدای فریادهای زنی جوان شکسته شد. زن، آشفته و مضطرب، شوهر نیمه‌جان را که تمام تنش سوخته بود، در آغوش گرفته و به اورژانس رسانده بود. مأموران اورژانس همان‌طور که مرد را روی برانکاردر منتقل می‌کردند، به سراغ زن رفتند تا بفهمند چه اتفاقی افتاده است. زن جوان در اولین شرح شکایت خود با صدایی لرزان گفت: «شوهرم معتاد بود. مدتی بود در یک چادر در خیابان طالقانی زندگی می‌کرد. امروز فهمیدم چادرش آتش گرفته. همین باعث شد خودش هم در آتش بسوزد.» زن جوان مکثی کرد، نگاهی به در اتاق درمان انداخت و ادامه داد: «خودش می‌گفت بیک نفر عمداً چادرش را آتش زده. ولی من نفهمیدم منظور از فرد آتش‌افروز چه کسی بود.» تلاش کادر درمان برای معالجه شوهر آن زن به نام یوسف آغاز شد اما به رغم تلاش‌های بی‌وقفه دو روز بعد، یوسف که سوختگی‌هایش بیش از ۸۰ درصد بدنش را درگیر کرده بود، تسلیم مرگ شد. حالا یک حادثه مشکوک به جنایت تبدیل شده بود و رسیدگی به پرونده وارد فاز تازه‌ای شد. به این ترتیب تیم جانی‌بالای سر جسد یوسف در سردخانه بیمارستان حاضر شده و تحقیقات خود را برای رازگشایی از مرگ مشکوک او آغاز کردند. آنچه مسلم بود این بود که آتش‌سوزی مرگبار در چادر یوسف عمدی بوده و مرد جوان در جریان یک آتش‌افروزی به کام مرگ فرو رفته بود.

تصویر یک پراپد سفید

بارپرس کنسینگ جانی‌تهران بلافاصله دستور بررسی دوربین‌های مداربسته اطراف خیابان طالقانی را صادر کرد. تیم تحقیق، یکی‌یکی تصاویر ضبط‌شده را بازبینی کردند تا بالاخره به سرنخی مهم رسیدند: یک پراپد سفید، کمی قبل از وقوع آتش‌سوزی، در کنار چادر یوسف توقف کرده و راننده‌اش بنزین روی چادر می‌پاشد. تصویر واضح بود. راننده شناسایی شد و تحقیقات به سرعت پیش رفت. بررسی‌ها نشان داد راننده همان فردی است که از پمپ بنزین نزدیکی محل، مقدار مشخصی بنزین تهیه کرده و دقیقاً بعد از آن روی چادری که یوسف در آن زندگی می‌کرد، ریخته است. دستور بازداشت صادر شد و متهم به دام افتاد. همچنین انجام معاینات پزشکی قانونی روی جسد یوسف حکایت از این داشت که علت تامة فوت او سوختگی شدید ناشی از آتش‌افروزی متهم پرونده بوده است.

روایتی از یک تهدید

با کامل شدن تحقیقات، پرونده برای رسیدگی به شعبه دوازدهم دادگاه کیفری یک استان تهران فرستاده شد. در نخستین جلسه دادگاه، خانواده یوسف – به عنوان اولیای دم – مقابل قضات ایستادند و خواستار قصاص عامل مرگ مقتول شدند. سپس متهم برای دفاع از خود به جایگاه رفت. او که مردی از همان طبقه فرودست و گرفتار در دام اعتیاد بود، ماجرای روز حادثه را چنین تعریف کرد: «من و یوسف با هم دوست بودیم و از مدت‌ها قبل با هم مواد مخدر مصرف می‌کردیم.» متهم ادامه داد: «من مدتی قبل مبلغی پول به مدت‌ها داده بودم و بابت آن از او طلبکار بودم. ولی یوسف پولم را نمی‌داد. تا اینکه روز حادثه به خاطر همین مبلغ با او در چادرش درگیر شدم. یوسف به من پرخاش کرده و گفت اصلاً پول تو را نمی‌دهم. من هم عصبانی شده و با او گلاویز شدم که در همان لحظه او با یک پاره آجر ضربه‌ای به سر زد. من هم با او گفتم این کارت را تلافی می‌کنم.» او کمی مکث کرد، نفس عمیقی کشید و ادامه داد: «بعد اینکه در رفتارش عصبانی بودم که به سمت پمپ بنزین رفتم و مقداری بنزین گرفتم و دوباره سمت چادر بر گشتم. من بنزین را روی چادرش پاشیدم و می‌خواستم با آتش کشیدن چادرش تهدیدم را عملی کنم ولی قصد کشتن یوسف را نداشتم اما درست وقتی بنزین را ریختم او در حال مصرف مخدر بود و چون قندک در دستش روشن بود چادر گر گرفت و باعث مرگش شد. من اتهام را قبول ندارم چون اقدام من باعث مرگ یوسف نشد. من نمی‌خواستم یوسف بمیرد. باور کنید اصلاً قصدم قتل نبود.»

دادی‌دادگاه

با پایان جلسه، هیئت قضات وارد شور شدند. آن‌ها پس از بررسی اظهارات، مستندات و تصاویر دوربین‌های مداربسته، متهم را به قصاص محکوم کردند. قصاص، پایانی بود بر ماجرای که با یک بدهی کوچک، یک قندک روشن و چند لیتر بنزین، آغاز شده بود.

اداره کل ثبت اسناد و املاک استان همدان
اداره ثبت اسناد و املاک حوزه ثبت ملک اسدآباد
هیأت موضوع قانون تعیین وضعیت ثبتی اراضی و ساختمان‌های فاقد سند رسمی

آگهی موضوع ماده ۳ قانون وماده ۱۳ آیین نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی و اراضی وساختمانهای فاقد سند رسمی

برابرای شماره ۴۰۴/۴۲۶۲۶ مورخ۴۰/۳/۱۴۰۴ هیات اول موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانیهای فاقدسندرسمی مستقربرواحدهتبی حوزه ثبت ملک اسدآبادتصرفات مالکانه بالاعراض جمشید حسام طاهر فرزند اسحاق علی بشماره شناسنامه ۱۰ صادره از اسدآباد درشدنشک یک قطعه زمین مزروعی به مساحت ۴۴۴۱/۳۳ مترمربع ازیکلاک شماره ۴۹۹ملکی واقع در بخش ۶خوزه ثبت ملک اسدآباد اراضی شهرپایینزجنت ایک خریداری ازملک رسمی نظرعلی محمدی اقبال فرزند علی آقا محرز گردیده است.لذاابه منظوراطلاع عموم مراتب درنوبت به فاصله ۱۵روز آگهی می شوددروصورتی که اشخاص نسبت به صدورسند مالکیت متقاضی اعتراضی داشته باشندمی تواننذارتاریخ انتشاراولین آگهی به مدت دوماه اعتراض خودرا به این اداره تسلیم وپس ازاختراسید،طرف مدت یک ماه ازتاریخ تسلیم اعتراض دادخواست خود رابه مراجع قضایی تقدیم نمایند. بدیهی است درصورت انقضای مدت مذکورعدم وصول اعتراض طبق مقررات سندمالکیت صادرخواهدشد. الف: ۴۲۹

محسن حسینی

رئیس ثبت اسناد واملاک اسدآباد

نوبت چاپ: ۱۴۰۴/۴/۲۰

نوبت چاپ دوم: ۱۴۰۴/۴/۲۱

اداره کل ثبت اسناد و املاک استان همدان
اداره ثبت اسناد و املاک حوزه ثبت ملک اسدآباد
هیأت موضوع قانون تعیین وضعیت ثبتی اراضی و ساختمان‌های فاقد سند رسمی

آگهی موضوع ماده ۳ قانون وماده ۱۳ آیین نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی و اراضی وساختمانهای فاقد سند رسمی.

برابرای شماره ۴۰۴/۴۲۶۲۷ مورخ۴۰/۳/۱۴۰۴ هیات اول موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانیهای فاقدسندرسمی مستقربرواحدهتبی حوزه ثبت ملک اسدآبادتصرفات مالکانه بالاعراض سیدمسرواقابری فرزند نعمت اله بشماره شناسنامه ۷۳۳ صادره از تهران و محسن سحاب فیضی فرزند الیاس به شماره شناسنامه ۹۹صادر از اسدآباد هر کدام نسبت به سه دانگ مشاع از شدنشک یک قطعه زمین مزروعی به مساحت شدنشک ۱۵۰۸۸ مترمربع در قسمتی ازیکلاک شماره ۱۱۴۱ملکی واقع در بخش ۶خوزه ثبت ملک اسدآباد روستای چارق خریداری ازملک رسمی نابعلی محرابی فرزند محمدعلی محرز گردیده است.لذاابه منظوراطلاع عموم مراتب درنوبت به فاصله ۱۵روز آگهی می شوددروصورتی که اشخاص نسبت به صدورسند مالکیت متقاضی اعتراضی داشته باشندمی تواننذارتاریخ انتشاراولین آگهی به مدت دوماه اعتراض خودرا به این اداره تسلیم وپس ازاختراسید،طرف مدت یک ماه ازتاریخ تسلیم اعتراض دادخواست خود رابه مراجع قضایی تقدیم نمایند. بدیهی است درصورت انقضای مدت مذکورعدم وصول اعتراض طبق مقررات سندمالکیت صادرخواهدشد. الف: ۴۳۱

محسن حسینی

رئیس ثبت اسناد واملاک اسدآباد

نوبت چاپ: ۱۴۰۴/۴/۲۰

نوبت چاپ دوم: ۱۴۰۴/۴/۲۱

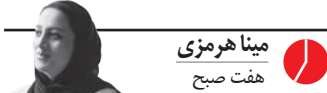
این شیوه‌نامه، که تحت عنوان «قرارگاه ایران» در حال تهیه است، باید با مشارکت همه وزارتخانه‌ها و نهادهای مرتبط اجرا شود. او تأکید می‌کند که شهرداری به تنهایی نمی‌تواند این چالش را مدیریت کند و نیاز به همکاری همه‌جانبه دستگاه‌هاست. این طرح باید شامل برنامه‌ریزی برای احداث پناهگاه‌های جدید، آموزش شهروندان و تقویت زیرساخت‌های اقتصادی و اجتماعی باشد. تهران در برابر بحران‌های طبیعی و جنگی آسیب‌پذیر است و تاب‌آوری آن نیاز به تقویت دارد. نبود پناهگاه‌های کافی، عدم استفاده از سیستم‌های هشداردهنده، کمبود آموزش‌های شهروندی و ضعف در احیای اقتصاد پس از بحران، مشکلات اصلی هستند. با بازسازی پناهگاه‌ها، آموزش مداوم و تدوین شیوه‌نامه‌ای جامع با مشارکت همه نهادها، می‌توان تهران را به شهری تاب‌آور تبدیل کرد که نه تنها جان شهروندان را حفظ کند، بلکه آرامش روانی و رونق اقتصادی آن‌ها را تضمین کند.

۷

تهران در برابر بحران‌های طبیعی و جنگی آسیب‌پذیر است و تاب‌آوری آن نیاز به تقویت دارد. نبود پناهگاه‌های کافی، عدم استفاده از سیستم‌های هشداردهنده، کمبود آموزش‌های شهروندی و ضعف در احیای اقتصاد پس از بحران، از مشکلات اصلی هستند

مشاغل منجر شوند. نژادپهرام می‌گوید دولت تسهیلاتی مثل مهلت‌های مالیاتی، وام و جبران خسارت ارائه کرده، اما این کافی نیست. مدیریت شهری باید دستورالعمل‌های مشخصی برای حمایت از کسب‌وکارهای کوچک و متوسط، ارائه خدمات مشاوره‌ای و ایجاد صندوق‌های حمایتی تدوین کند تا اقتصاد شهر پس از بحران احیا شود. نژادپهرام معتقد است که برای افزایش تاب‌آوری تهران، تدوین یک شیوه‌نامه جامع ضروری است.

تهران و ضرورت تاب‌آوری برابر بحران‌ها

مینا هرمزی

هفت صبح

تهران، پایتخت پرجمعیت ایران با حدود ۱۰ میلیون نفر ساکن و مساحت ۶۵۰ کیلومترمربع، با چالش‌های بزرگی مثل زلزله، سیل، فرونشست و حتی تهدیدات جنگی روبه‌روست. زهرا نژادپهرام، عضو پیشین شورای شهر تهران، در گفت‌وگو با روزنامه هفت‌صبح تأکید می‌کند که برای ادامه حیات این شهر، باید تاب‌آوری آن را در سه بخش اجتماعی، اقتصادی و کالبدی تقویت کرد.

مناطق جنوبی و مرکزی، در معرض خطر بالای فرونشست، زلزله و سیل قرار دارد. این خطرات می‌توانند خسارات جانی و مالی سنگینی به همراه داشته باشند. علاوه بر این، تجربه جنگ ۱۲ روزه اخیر با اسرائیل نشان داد که تهران برای تهدیدات جنگی هم آماده نیست. نژادپهرام اشاره می‌کند که در این جنگ، نه ازبرهای هشدار فعال شدند و برخلاف ادعای سخنگوی دولت نه ایستگاه‌های مترو به‌عنوان پناهگاه در دسترس شهروندان بودند. این موضوع نشان‌دهنده کمبود زیرساخت‌های لازم برای مدیریت بحران است.

چگونه تهران را برای بحران‌ها آماده کنیم؟
کمبود پناهگاه و اهمیت آن در جنگ تحمیلی، ایران پناهگاه‌های مؤثری در شهرها داشت، اما پس از ۳۰ سال، این پناهگاه‌ها متروکه شده‌اند. نژادپهرام تأکید می‌کند که به‌ویژه بازسازی پناهگاه‌های قدیمی، به‌ویژه در مدارس و محلات، می‌تواند به حفظ جان و آرامش شهروندان کمک کند. او پیشنهاد می‌دهد که ایستگاه‌های مترو که ایستگاه‌های شهری در مدارس و محلات، می‌تواند به حفظ جان و آرامش شهروندان کمک کند. او پیشنهاد می‌دهد که ایستگاه‌های مترو که ایستگاه‌های شهری در مدارس و محلات، می‌تواند به حفظ جان و آرامش شهروندان کمک کند.

رونق باید به تهران باز گردد
تهران باید بتواند پس از بحران به‌سرعت رونق خود را بازیابد. جنگ یا حوادث طبیعی می‌توانند به تخریب زیرساخت‌ها و تعطیلی

۱۵	۱۴	۱۳	۱۲	۱۱	۱۰	۹	۸	۷	۶	۵	۴	۳	۲	۱
م	ا	ر	ا	ج	ب	ر	ا	ن	ی	ا	ت	ن	ت	ی
ر	ه	ر	ی	ا	ب	ی	ا	ر	د	ا	ز	ه	ر	و
ی	ر	ا	و	ه	و	ب	ی	ا	ر	م	ر	ا	ن	و
ا	گ	ی	ر	ا	ب	ق	م	س	ا	ی	ف	ی	ر	ن
ا	ب	ی	ا	د	ا	ن	ا	ر	ا	ر	ی	و	س	و
ا	ن	و	س	ا	د	ا	م	د	ف	ر	س	ی	ف	س
ی	ا	ن	ی	ا	ر	ی	م	و	د	ر	ا	و	ر	ه
ا	گ	ی	ر	ا	س	ی	س	ی	ا	د	ی	ر	ی	ا
ا	گ	ی	ر	ا	پ	ن	ک	ی	ا	س	ر	ا	د	ا
و	ر	و	ر	ه	ر	ا	س	ا	ف	ی	ن	س	و	ن
ش	ی	ا	د	ی	د	ا	ی	ا	س	ا	ی	ا	ر	د
و	ا	ک	ا	ی	ا	د	ل	ک	ا	ی	و	ی	ا	ی
ا	ر	س	ا	ی	ا	ی	ا	گ	و	ا	د	ک	ا	ی
و	ر	ی	ا	ی	ا	ی	ا	ن	ا	ت	ا	ب	س	ت
ن	ا	ه	و	ا	ی	ل	و	ا	ن	د	ی	ا	م	ن

